

PARACHAT HAMANE EN HEBREU

Parashat Haman

הכמיינו זיל אמרו: כל מי שייאמר פרשת חמן בכל יום לא תחכר לו פרנסה. ולפניהם אמרת הפרשה אומרים את היה רצון. ומותר לומר פרשת החמן אפילו בשבת, אלא שאות התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת.

יהי רצון מלפנייך יי אלהינו ואלקי אבותינו שתומין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסת אנשי ביתך בכלם. בנהת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בחתר ולא באפור כדי שנוכל לעבוד עבדתך וללמוד תורה במו שענת לאבותינו מן במדבר הארץ ציה וערבה:

ויאמר יי למשה הא אנא מהית לךון לחמא מון שמיא ויקון עפא וילקתו פהנמ יום ביוימה ברדי דאנפנון תיחכו באוריית אם לא:

ויהי בימא שתיתאה ויתקנו ית דיתונן ויהי על חד תרין על דילקטון יום יומ:

ויאמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדען ארי יי אפיק יתבען מאירא דמצרים:

ובצפרא ותחו ית יקרה דיי כד שמיע קדמתה ית תרעומותכון על מירא דיי ונחנא מה ארי אתרעומתונ עלנא:

ויאמר משה בידיתן יי לךון ברמשא בסרא למייכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמעין קדם יי ית תרעומותכון דיאתון מתרעמעין עלהי ונחנא מה לא לא עלנא תרעומותכון אלתון על מירא דיי:

ויאמר משה לאהרן אמר לכל בנשთא דבני ישראל קירבי קדם יי ארי שמיען קדמתה ית תרעומותכון:

וחוה כד מליל אהרן עם כל בנשთא דבני ישראל ואתפנוי למדבר ואה יקרה דיי אתגאל בעננא:

ומליל יי עם משה לימיון:

שמיע קדמי ית תרעומת בני ישראל מליל עפיהן למייר בין שמישא פיכלאן בסרא ובצפרא תשבען לחמא ותדען ארי אנא יי אלהcum:

ויאמר יי אל משה הגני ממיטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר يوم ביוםו למן אנפשו היילך בתורתך אם לא:

ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ולקטו يوم יום:

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יוציאו אתכם מארץ מצרים:

ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלגתייכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלייה:

ויאמר משה בטה יי לכם בערבبشر לאכל ולהם בפרק לשבע בשמע יי את תלגתייכם אשר אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עליינו תלגתייכם כי על יי:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלגתייכם:

ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר ותגה בבוד יי גראה בענן:

וידבר יי אל משה לאמר:

שמעתך את תלגות בני ישראל דבר אליהם לאמור בין העربים תאכלו בשער ובפרק תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם:

ונחוה בריטשא וסיליקת סליו וחתפת ית
טשריטה נבראה ובצפרא הוא נחתת טלא שחר
שחור למשריטה:

וסליקת נחתת טלא זהה על אף מדברא
דעך מקלף דעתך פגיר בגילדא על ארעה:

וחוו בני ישראל ואמרו גבר לאחותי מגן
הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה
לחון הוא להמא דיבב יי' לבון לטיבלה:

בז פתגמא די פקיד יי' לקטו מגינה גבר
לפום מיכליה עמרא לגלגולתא מגנן
נפשתיכון גבר לדי במשכניתה תפונה:

ועבדו בן בני ישראל ולקטו דאסני ודאווער:
וכלו בעמרא ולא אותר דאסני ודאווער לא
הסfir גבר לפום מיכליה לקטנא:

ואמר משה לחון אנש לא ישאר מגינה עד
צפרא:

ולא קבilo מון משה ואישארו גבריא מגינה
עד צפרא וריחש ריחשא וסרי ורנו עלייהון
משה:

ולקטו יתיה באצפר באצפר גבר לפום מיכליה
ומה דמשטאар מגינה על אף קקלא כד
המא עלהי שימוש פשר:

ונחוה ביומא שתיאתאה לקטו להמא על חד
תרין טריין אמרין לחוד ואתו כל רבבי
כגשṭא וחויאו למשה:

ואמר לחון הוא די מליל יי' שבתא שבת
קודשא קדם יי' מחר ית די אתון עתידין
למפא אפו וית די אתון עתידין לבשלא
בשלו וית כל מותרא אצגנו לבון למטרת
עד צפרא:

ואצגנו יתיה עד צפרא כמה דפקיד משה
ולא סרי וריחשא לא הויה בית:

ואמר משה אלחי יומא דין ארי שבתא
יומא דין קדם יי' יומא דין לא תשכחנה
בקקלא:

שבתא יומין תלקניעת וביומא שביעאה
שבתא לא יתי בית:

ויהי בערב ותעל השלו ותכם את המלחנה ובבקר היה
שכבת הפל סביב למלחנה:

וتعل שכבת הפל והגה על פני המדבר דק מהספסם דק
בכפר על הארץ:

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מון הוא כי לא
ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן
יי' לכם לאכלת:

זה הדבר אשר צוה יי' לקטו ממנה איש לפי אבל עמר
לגלגולת מספר נפשטייכם איש לאשר באלהו תקחו:

ויעשו בן בני ישראל וילקטו המרבה וה ממיעיט:
וימדו בעמר ולא העדיף המרבה וה ממיעיט לא חסיר
איש לפי אבלו לקטו:

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר:

ולא שמעו אל משה ויותרו אנשיים ממנה עד בקר וירם
תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה:

וילקטו אותו בבקר בבקר איש בפי אבל וחם השמש
ונמס:

ויהי ביום הששי לקטו להם משגה שני הערם לאחד
ויבאו כל נשאי העדה ויגידו למשה:

ויאמר אליהם הוא אשר דבר יי' שבתון שבת קדש לי
מהחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואות
כל העדוף הניבו לכם למשמרת עד הבקר:

ויניהו אותו עד הבקר באשר צוה משה ולא הבאיש
ורפה לא היה ב:

ויאמר משה אלקלו היום כי שבת היום לוי היום לא
תמצאהו בשדה:

ששנת ימים תלקתו וביום השבעיע שבת לא יהיה ב:

וְהַחֲזָה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה נֶפֶךְ מֵעַמְּא לְמַלְקָט
וְלֹא אֲשֶׁר חָזָה:

וַיֹּאמֶר יְהִי לְמַשְׁה עַד אִימְתִּי אֵת֙ הַזָּמָן
לְמַטְרֵר פְּקֻדָּה וְאַוְרִיתָה:

חִזּוּ אֲרִי יְהִי לְכֹן שְׁבָתָא עַל בֵּן חַוָּא יְהִי
לְכֹן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתְאַה לְהַם תְּרִיזׁ יוֹמִין תִּבוֹנָה
אָנָשׁ תְּחֹתָהָיו לֹא יִפּוֹק אָנָשׁ מִתְּגִירָה
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה:

וְגַהּוּ עַמְּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה:

וְקָרְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמִינִי מֵן וְהַאֲכָרֶבֶר
וְרֹעֵן גָּדָא חֹור וְטֻמְמִיה בְּאַסְקָרִיטָנוּ בְּדָבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵשֶׁה דֵין פְּתָגָנָא דַי פְּקִיד יְהִי מַלְיָא
עַמְּרָא מְגִיה לְמַטְרָא לְדָרִיכָנוּ בְּדִיל דִּיחָוָן
יְהִי לְחַמָּא דַי אֲנָקְלִיתָ יְתַכּוּ בְּמִדְבָּרָא
בְּאַפְקָוָתִי יְתַכּוּ מַאֲרָעָא דְמִצְרָים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְאַתָּרָן סְכָב צְלוּחוֹת חַדָּא וְהַבְּ
תִּפְנוּ מַלְיָא מֵן וְאַצְנָעַ יְתִיה קָדָם יְהִי
לְמַטְרָא לְדָרִיכָנוּ:

בְּמַא דַי פְּקִיד יְהִי לְמֹשֶׁה וְאַצְנָעַ אַחֲרָן קָדָם
סְהִדּוֹתָא לְמַטְרָא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ יְהִי מֵנָא אַרְבָּעִין שְׁנִינָא
עַד דִּמְתִּיהוֹן לְאָרָעָא יְתַבְּחָא יְהִי מֵנָא
אֲכָלוּ עַד דָּאָתוֹ לְסִיפִי אָרָעָא דְכַנְעָנוֹ:

וְעַמְּרָא חַד מֵן עַסְרָא בְּתִלְתָּת סָאִין הָאָהָן:

אַתָּה הוּא יְהִי לְבָדָק אַתָּה עֲשִׂית אֶת הַשָּׁמִים וְשָׁמֵי הַשָּׁמִים הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
מִתְּהִיחָה אֶת בְּלָם וְאַתָּה הוּא שְׁעַשְ׀ישָׁת נְסִים וְגַפְלָאות גְּדוֹלוֹת תְּמִיד עַם אֲבוֹתֵינוּ גַּם בְּמַדְבָּר הַמְּטָרָת לְהַם לְהַם
מִן הַשָּׁמִים וּמִצּוֹר תְּחִלְמִישׁ הַזָּכָאת לְהַם מִים וְגַם נִתְּתָה לְהַם בְּלָא צְרִיכָה שְׁמַלְוֹתָם לֹא בְּלָתָה מְעִילָהָם בֵּן
בְּרַחְמִיָּה הַרְבִּים וּבְחַסְדִּיךְ הַעֲצָמִים הַזּוֹנִינוּ וְתִפְרְגַּסְנוּ וְתִכְלְלַנּוּ וְתִסְפְּקַי לְנוּ בְּלָא צְרָכָנוּ וְצְרָכִי עַמְּקָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל הַמְּרוּבִים בְּמַלְיָה וּבְרוֹחַ בְּלִי טָרָח וְעַמְּלָגֵל מַתְּהַת יְהִי חַגְקִיה וְלֹא מַתְּהַת יְהִי בְּשָׁר וְדָם:

יְהִי רְצֹן מַלְפִּנֵּיךְ יְהִי אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַכְיִן לֵי וְלֹא גַּשְׁי בֵּיתֵי בְּלָא מַחְסּוּרָנוּ וְתַזְמִין לְנוּ בְּלָא צְרָכָנוּ לְכָל יוֹם
וְיּוֹם מִתְּהִיחָנוּ דַי מַחְסּוּרָנוּ וְלֹכֶל שָׁעָה וְשָׁעָה מִשְׁעָתֵינוּ דַי סְפּוּקָנוּ וְלֹכֶל עַצְם מַעֲצָמָינוּ דַי מִתְּהִיחָנוּ מִידָּךְ הַטּוֹבָה
וְהַרְחָבָה וְלֹא בְּמַעַוְתָּ מִפְּعָלֵינוּ וּקוֹצֵר הַסְּדִינָנוּ וּמוֹעֵר גַּמְלוֹתָינוּ וְהַיּוּ מְזֻונָּתִי וְמוֹנָזָתִי אֲנָשֵׁי בֵּיתֵי זְרוּעִי וְזְרוּעִי
וְרֹעִי מִסּוּרִים בְּיַד וְלֹא בְּיַד בְּשָׁר וְדָם:

וַיֹּהַי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצַא מִן הַעַם לְלִקְתָּה וְלֹא מֵצָאָה:

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מֹשֶׁה עַד אֲנֵה מַאֲנַתְּמָם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי
וְתֹרְתָּה:

רֹאֶה בַּיּוֹם נֶתֶן לְכָם הַשְּׁבָתָה עַל בֵּן חַוָּא נֶתֶן לְכָם בַּיּוֹם
הַשְּׁבָתָה לְכָם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תְּחִתָּיו אֶל יָצָא אִישׁ מִמְּקָמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיָּשַׁבְתּוּ הַעַם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיָּקֹרְאֶוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהַזָּא בְּזָרָע גָּד לְכֹן
וּטְעַמּוֹ בְּצִפְחָת בְּדָבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צָוָה יְהִי מַלְאָה הַעֲמָר מִמְּנָנוּ
לְמִשְׁמָרָת לְדָרִיכָם לְמַעַן יָרָא אֶת הַלְּחֵם אֲשֶׁר
הָאֲכָלָתִי אֶתְכֶם בְּמַדְבָּר בְּהַזִּיאָי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָים:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קָח צְנַצְנָת אֶחָת וְתַנְזֵה מַלְאָ
הַעֲמָר מִן וְהַנֵּחֶת אֶת פְּנֵי יְהִי לְמִשְׁמָרָת לְדָרִיכָם:

כִּאֲשֶׁר צָוָה יְהִי אֶל מֹשֶׁה וַיַּגְהֵה אַהֲרֹן לְפָנֵי הַעֲדָת
לְמִשְׁמָרָת:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת הַפְּנִזְן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל
אָרֶץ נֹשֶׁבֶת אֶת הַפְּנִזְן אֲכָלוּ עַד בָּאָם אֶל קִצְחָה אָרֶץ
בְּגַעַן:

וְהַעֲמָר עִשְׂרִית הָאִיפָה הָזָא: